

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ar Komisijas 2014. gada 11. jūlija Lēmumu *Ares* (2014) 2317513 tiek pārkāpts LESD 17. pants, Regulas (EK) Nr. 1367/2006 2. panta 1. punkta g) apakšpunkts un 10. pants, Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas Konvencija par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju vērsties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (Orhūsas konvencija), skatot to kopā ar Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmumu 2005/370/EK par to, ka Eiropas Kopienas vārdā noslēdz Orhūsas konvenciju.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ar Komisijas 2014. gada 31. marta Lēmumu C 2014/2002, galīgā redakcija, tiek pārkāpts LESD 17. pants, Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 10. februāra Direktīva 2010/75/ES par rūpnieciskajām emisijām, Komisijas 2012. gada 10. februāra Īstenošanas lēmums 2012/115/ES, ar ko paredz noteikumus attiecībā uz valsts pārejas plāniem, kas minēti Direktīvā 2010/75/ES, Orhūsas konvencija, skatot to kopā ar Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmumu 2005/370/EK par to, ka Eiropas Kopienas vārdā noslēdz Orhūsas konvenciju, Direktīva 2001/42/EK par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu un Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 21. maija Direktīva 2008/50/EK par gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2014. gada 2. jūlija spriedumu lietā F-63/13 *Psarras/ENISA* 2014. gada 12. septembrī iesniedza Eiropas Savienības Tīklu un informācijas drošības aģentūra (ENISA)

(Lieta T-689/14 P)

(2014/C 431/59)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Savienības Tīklu un informācijas drošības aģentūra (ENISA) (pārstāvji – P. *Empadinhas* un C. *Meidanis*, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: *Aristidis Psarras* (Hērakliona, Grieķija)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- pilnībā atcelt Civildienesta tiesas 2014. gada 2. jūlija spriedumu lietā F-63/13;
- pilnībā noraidīt prasījumus, ko izvirzījis prasītājs pirmajā instancē lietā F-63/13;
- piespriest prasītājam pirmajā instancē atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus gan Civildienesta tiesā, gan Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir sagrozīti faktiskie apstākļi, ciktāl runa ir par 2012. gada 4. maija notikumiem un laika posmu pēc tam, kā arī ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, ciktāl runa ir par Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktu un Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības (turpmāk tekstā – “PDNK”) 47. pantu, kas aplūkoti kopā ar Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu (turpmāk tekstā – “Civildienesta noteikumi”) 59. pantu.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā saistībā ar Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktu, ciktāl izriet, pirmkārt, ka šīs tiesību normas pārkāpuma konstatējums automātiski izraisa apstrīdētā tiesību akta atcelšanu *ex lege*, tādējādi atkāpjoties no judikatūras, saskaņā ar kuru prasītājam esot bijis jāpierāda, ka, nepastāvot šim pārkāpumam, apstrīdētā tiesību akta saturs varētu būt bijis citāds, un, otrkārt, ka, pamatojoties uz šo jauno konstatāciju ietvertu interpretāciju, līdz šim piemērotā judikatūra “galīgi esot zaudējusi savu saturu”.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka nav izpildīts Civildienesta tiesas pienākums lemt par atbildētājas pirmajā instancē izvirzītajām iebildēm par nepieņemamību un par pamatojuma nenorādīšanu, kā arī nav izpildīts pienākums ievērot pirmstiesas izmeklēšanas stadiju attiecībā uz prasību par zaudējumu atlīdzību.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka nav ievērota judikatūra, saskaņā ar kuru apstrīdētā tiesību akta atcelšana principā ir līdzvērtīga pietiekamai atlīdzībai, nav norādīts pamatojums un Civildienesta tiesa esot lēmusi *ultra vires*, kā arī esot pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka pastāv aizdomas par Civildienesta tiesas objektivitātes neesamību.

Prasība, kas celta 2014. gada 19. septembrī – Sony Computer Entertainment Europe/ITSB – Marpefa (“Vieta”)

(Lieta T-690/14)

(2014/C 431/60)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sony Computer Entertainment Europe Ltd (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis – S. Malynicz, Barrister)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Marpefa, SL (Barselona, Spānija)

Informācija par procesu ITSB

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Kopienas preču zīme Nr. 1 790 674

Process ITSB: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: ITSB Apelāciju otrās padomes 2014. gada 2. jūlija lēmums lietā R 2100/2013–2

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest ITSB un otrai procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniecei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta pārkāpums;
 - Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums
 - Regulas Nr. 207/2009 51. panta 2. punkta pārkāpums.
-